

[Statsministeren.]

som Ordførerne i hvert Fald ved, hvis ingen andre ved det, en saa uhyre lille Lettelse, som Konverteringen alene vilde medføre. Der er ganske andre Foranstaltninger, som enten er gennemført eller kunde blive gennemført, der vilde batte ganske anderledes end Konverteringen. Men just i denne Forbindelse, da det ærede Medlem beklagede sig over, at der var forskellige Bestanddele i Lovforslaget, afslørede det ærede Medlem Hr. Hasle det, som virkelig er Sandheden, idet han sagde, gengivet i Korthed, at Tidspunktet for Løsningen af denne Sag var forpasset, fordi Ministeriet møder med Forslag, der er uantagelige for Landstingets Flertal. Ja, det er Sandheden, det er Sandheden! Det er dér, Kærnen er, og det er det, vi værsaagod skal bøje os for, at der er et Landstingsflertal, som ikke har Flertal i Befolkningen, og at det er dette, som skal regere, hvis det ærede Medlem Hr. Hasle og hans Meningsfæller kunde faa Lov at bestemme noget som helst. Men det ærede Medlem bør huske, at Mindretalsdiktatur her i Landet er en gammel Kending. Det ophørte at eksistere for 34 Aar siden, og det kommer ikke igen.

Det vil formentlig fremgaa tilstrækkelig tydeligt af de Bemærkninger, jeg her har fremsat, at jeg og Ministeriet føler os solidariske med Indenrigsministeren. Hvis en Dagsorden som den foreslaaede blev vedtaget, maatte den naturligvis faa Konsekvenser for hele Ministeriet, men denne Udsigt er selvfølgelig saa meget mere frydefuld for den ærede Forslagsstiller. Der er blot det kedelige ved det, at Vedtagelsen ikke just er sikret paa Forhaand. Om Dagsordenen, som jeg altsaa anbefaler til Forkastelse, skal jeg endnu bemærke, at den virkelig fører disse meget interessante Synspunkter frem, som det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for, og fæstner disse for al Fremtid i Rigsdagstidendens Bøger. Moralen i denne Dagsorden maa jo være, at naar et Udvalg faar presset en Minister til at forsøge, om en Ting kan gennemføres paa en af Udvalget ønsket Maade, og Ministeren derefter undersøger det og faar et Afslag hos dem, som man sender ham ud at undersøge hos, skal dette samme Udvalg, som fik ham til at gaa Ærindet — her til Pengeinstitutterne — møde ham med den dybeste Mistillid — ikke Pengeinstitutterne, men ham, Ministeren, der gik til Pengeinstitutterne —, møde ham med den dybeste Mistillid, og det skal udbredes for hele Landets Befolkning, at den Mand, som virkelig fik Afslag, da han gik til Penge-

institutterne paa Rigsdagens Anmodning, daarligt udstyret med Midler til Forhandling, men som dog gik, fordi man ønskede det, han skal mødes med Mistillid og stemples her i Tinget som en uværdig Person til at bestride Indenrigsministeriets Arbejde. Jeg vil ikke haabe, at det nogen Sinde skulde komme dertil, at en saadan Adfærd virkelig kunde blive almindelig og parlamentarisk knæsat, saaledes som man her forsøger at gøre det.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg skal tillade mig at fremsætte enkelte Bemærkninger om det Forslag til ny Affattelse af Lovforslagets Afsnit I, som er stillet af mig og tiltraadt af Udvalgets Flertal.

Dette Afsnits §§ 1—3 tager, som nævnt af Udvalgsordføreren (A. C. Mortensen) i Gaar, Sigte paa en Afvikling af Henstands- og Restancebeløb for de Laantagere, som ikke allerede har faaet dem afviklet gennem den frivillige Konvertering. Denne Afvikling sker paa gunstige Vilkaar enten ved, at Henstandsbeløbet indgaa som et særligt Kreditforeningslaan jævnsides med det gamle Laan, eller ved at Henstandsbeløbet simpelt hen tilskrives det gamle Laans Restgæld.

Bestemmelserne herom i § 2 er affattet saaledes, at der ved denne Afvikling kan vælges forskellige Fremgangsmaader afpasset efter de forskellige Kreditforeningers særlige Forhold.

Med Hensyn til Kreditforeningernes egen Afvikling af de i Anledning af Henstandsgivningen optagne Laan i Nationalbanken eller Krisefonden anviser § 3 Fremgangsmaaden, idet denne Afvikling sker ved Anvendelse af Reservefondens Midler eller, hvor Dækning ikke kan ske paa denne Maade, ved at Udtrækningen af Obligationer ved den aarlige Termin begrænses paa nærmere af Indenrigsministeren godkendt Maade, og de derved ledigblevne Afdragsbeløb benyttes til Afbetaling til Nationalbank og Krisefond.

Jeg ønsker dernæst at gøre opmærksom paa, at det i § 4 bestemmes, at denne Henstandsafvikling ikke skal være til Hinder for, at Kreditforeningerne stadig skal kunne anvende Bestemmelserne i Lov af 16. December 1933 § 4, hvorefter der, naar visse Forudsætninger er til Stede, for den enkelte Laantager ogsaa i lukkede Serier kan ske Omskrivning af Restgæld til nye Hovedstol, hvorved den halvaarlige Ydelse for Laantagerne ned sættes, ved at Afdragene formindskes. Jeg gør udtrykkelig opmærksom herpaa, fordi Forholdet er dette, at